

ПРАВИ УСПЕХ У ЖИВОТУ

<Српски језик>

ХАЛИД ЈАСИН

Превод: Љубица Јовановић

Рецензија: Фејзо Радончић

الفلاح الحقيقي

خالد ياسين

ترجمة: ليوبيتسا يوفانوفيتس

مراجعة: فيزورادونشيش

Прави успех у животу

Браћо и сестре у Исламу, нека је над вама Божији мир и благослов! Нашим цењеним гостима немуслиманима и свима онима који су дошли да упознају Ислам кажемо: Мир онима који следе Упуту!

Сва хвала припада Свевишњем Господару, јер нас је почастио животом и омогућио нам да будемо овде.

Мој задатак је да вам предочим исправан концепт о правом успеху у животу. Желим да подвучем чињеницу да Бог мора да постоји. Након подвлачења те чињенице, морамо да се питамо: која је Његова порука створењима? То су теме које ћемо спојити са опширнијом темом: Шта је стварни успех у животу? Имајте то на уму током целог овог поглавља.

Позивам вас да будете отвореног ума и срца, отворени у разумевању онога што будем говорио. Сви ћете да се сложите да чаша не може да се напуни ако је окренута надолу. Стога, сви морамо чашу своје свести и умне активности да окренемо на исправну страну.

У свету пуном предрасуда, понекад је јако тешко да прихватимо идеје које први пут чујемо. Сада, желим да се опустите. Отворите ум. Отворите срце идеји успеха. Упитајте

себе: Шта је стварни успех ? Ко бих ја био да сам успешан? Шта бих имао да сам успешан? Познајем ли неког ко је успешан? Шта је значење успеха? Како меримо успех? Ко и шта су нам узори за успех?

Ово сам питао себе и друге, током сусрета са људима. Већина људи даје сличне одговоре. Њихови одговори се тичу образовања, друштвеног положаја, утицаја на медије, а тек на крају личним утисцима о животу.

На пример, послушајте дефиницију успеха Оксфордског речника: “Успех је достигнуће намере и сврхе. Успех је достигнуће угледа, богатства и друштвеног статуса.”

Тако кажу.

Питам све вас: Да ли сви трагате за срећом и успехом у животу? Скоро сви то желе. Неки нису баш сигурни. Желите ли да имате свој мир, самопоуздање, сигурност? Ако желите, добродошли у такво друштво!

Сви на свету, на један или на други начин, кад их питате о успеху и срећи, кажу да их желе. За то се боримо цели живот. Ударамо, галамимо, надамо се, желимо, боримо се, варамо, лажемо, крадемо и све остало што покушавамо да урадимо, на неки начин је повезано са тежњом ка успеху. Верници и неверници, добри и зли, сваки од њих тражи срећу и успех. Кад сретнете неког на дну улице, неког ко се

"урадио"¹, и упитате га зашто се дрогира и опија, зашто је у разврату, обавезно ће да каже: "Дрога чини да се осећам добро, бар на кратко." Не занима га шта је последица тога. У нашем уму постоји нешто што нас води макар привременој срећи и успеху.

Нажалост, већина људи ка срећи иде погрешним путем. Иако сви траже срећу, масе људи попут животиња иду погрешним путем. Само мали број њих размишља о исправности свога пута према срећи. И мене су некада убеђивали да ће ми добро образовање гарантовати добар посао и добар друштвени положај. Зато сам увек мислио да су доктори, адвокати и архитекте најуспешнији и најсрећнији људи на свету.

Људи који поседују све играчке овог живота, држе под контролом масе људи широм света и имају највећи положај у друштву, за већину нас имају све предуслове за успех и срећу. Али, да видимо да ли је заиста тако.

Статистике показују да највећи број самоубистава, развода и трагедија постоје међу богатима и познатима. Упркос друштвеном положају, већина их је усамљена. Већина их умире у самоћи. Већина их је разочарана. У дубоком разочарењу дочекују смрт. Већина њих су зависници од дрога, алкохола и других опијата. Већина њих доживљава психичке

---

¹ Неко ко је под дејством опојних дрога. (оп. уредника)

сломовете, неспособни су да одрже једноставне везе, тешко препознају праве пријатеље и обично умиру остављени од свих. То су људи које многи од нас сматрамо најуспешнијима на свету. Предочићу вам неке статистичке податке из Светске здравствене организације.

Да ли сте знали да самоубиство спада у три водећа узрока смрти у западном, развијеном свету? У развијеном свету, где су иметак и одећа нешто најважније. СЗО је проценила да је у 2000. години милион људи на Западу извршило самоубиство. То значи: на сваких 1.000 људи, њих 16 себи одузме живот, иако наизглед живе у цивилизацији која има највећи животни стандард. Зашто онда шеснаест људи на сваких хиљаду одузима себи живот? Зашто долазе до тачке када више не виде никакву сврху живота?

Сваких 40 секунди неко себи одузме живот! Сваких 40 секунди, неко на Западу себи пререже врат, скочи са моста, попије пилуле, исече вене, разнесе себи мозак или на неки други начин себи одузме живот. То су "најобразованији" људи на свету.

СЗО, затим, каже да је у последних 45 година стопа самоубиства порасла за 60% широм света. Испада да што смо образованији, подложнији смо самоубиству и убиству.

Када погледамо колико су сиромашни, болесни и социјално несигурни људи у "неразвијеним земљама",

помислићемо да људи у тим земљама имају највише самоубиства, али то није тако! Ти људи се, изгледа, боље носе са својим проблемима, иако нису високо образовани.

Напротив, у земљама погођеним бедом, са најнижим животним стандардом, стопа самоубиства је најнижа. У земљама чије становнике посматрамо као терористе, фанатике, екстремисте и нељуде, једине самоубице су такозване "бомбаши самоубице". Иначе, они себе никад тако не називају, већ себе називају "шехидима". Са поносом истичем да је стопа самоубиства у муслиманским земљама мања од 0,5% на 100.000 становника. Јер, за муслимана – самоубиство никада, баш никада, није опција!

Успех није у ономе шта поседујеш, или у ономе шта људи мисле о теби. Успех је захвалност. Успех је признање. Успех је знати ко си, зашто си овде и која ти је сврха. Када особа ово призна и током живота узгаја то признање, никада неће да дође у очај и у ситуацију да помисли на самоубиство.

Да ли материјална добра доносе душевни мир? Да ли им утицај над људима гарантује испуњеност? Не! Краљеви, краљице, владари и председници – сви имају иметак, сви имају власт над потчињенима и грађанима, али не живе угодно, задовољно, испуњено и у душевном миру. Напротив, животи су им комбинација свакодневних стресова, борби за

одржавање статуса, преокупација ратовима унутар или изван својих држава, затим параноја у вези "ривала". Тешко да је било који краљ, краљица, владар или председник оставио значајнију заоставштину или заслугу, као узор и пример успеха. Осврнимо се на животе богатих и познатих некада и данас и уверимо се да ли су нам дали инспирацију како да постигнемо успех .

Зашто нам иметак и статус не гарантују успех , како то жели да нам представи Оксфордски речник? Зато што је људско биће састављено из пет делова. Сваком делу наше егзистенције мора да се да одговарајући третман и развој, ради задовољења и равнотеже.

Људско биће је састављено из пет делова:

1) Човек има душу.

Душа је дух, суштина, невидљиви део човека, који емитира апстрактне вредности. Душа је онај део који има потребу да обожава, који се труди да спозна сврху свог постојања.

2) Човек има ум.

За разлику од животиња које су снажније од нас, људски ум је особина која нас одликује над осталим створењима. Да не посједујемо ум, слонов би нас бацили у зоолошки врт. Лавови, тигрови и бабуни би нас стрпали у зоо вртове, јер су моћнији од нас. Али, не могу да размишљају, не

могу да рачунају и не могу да манипулишу, јер је ум само нама дат. Људски ум је извор интелигенције. Увек је у потрази за сазнањима, новим изазовима, средствима прорачуна и комуникације, људи се насељавају и доминирају уз помоћ ума. Ум је, коначно, у сталној потрази за одговорима.

3) Човек има срце.

Мудри и учени, човек од упуте, веровесник и Божији Посланик, мир над њим, нам је рекао о срцу:

“Заиста, у човеку постоји парче меса: када је оно исправно – цело тело је исправно, а када је оно покварено – цело тело је покварено. То парче меса је срце.” Срце – орган љубави, емоција и жудње, место где се осећања рађају, одакле потичу принципи оданости, другарства, посвећености и пожртвовања.

4) Човек има индивидуалност.

Его, наше "ја", "моје", остварење себе, посвећеност себи, извор свих жудњи за поседом – за поседовањем свега и свих на свакоме месту. То је оно што преовлађује кроз похлепу, грамзивост, завист, све до болести и смрти. Брине се само о томе како себи да удовољи, а не мари ни за кога другог.

На крају, најнижа форма човека, изван које, чини се, већина људи није напредовала, је:

5) Тело.

Тело, које једе, пије и спава. Тело, које осећа, мирише, види, чује и додирује. Тело, у које борави потпуна особа, али не испуњава остале компоненте. Тело никада не може да испуни душу, ум, срце и стремљења. Тело не опстаје само по себи. Оно само служи као смештај за особу.

Већина нас проведе живот хранећи искључиво тело. Тело је најнижа форма особе, али га већина сматра најважнијим. Материјалисти не виде никакву сврху осим удовољавања телу. Изгледа да сви живе за петак увече. Раде као пси, као животиње, раде све и свашта, убијају се од посла да би зарадили за аутомобил, кућу, одећу, одлазак у модерни ресторан, за лежање са ружним и лепим женама... Тело... Живот нам пролази од петка до петка, и тако прође година. Затим прође још једна година. И одједном схватимо да смо 50 или 60 година живели таквим животом.

Шта имамо на крају?

Апсолутно ништа што подсећа на срећу и успех . Људском бићу је потребно надахнуће, упута и духовна свест. Тело је попут возила са путницима, штити их и довози до одредишта. Душа је попут возача, који држи волан и одлучује када скренути, кочити, убрзати или стати. Ум је водич, који подсећа и прорачунава раздаљину, гориво, правац и све податке саопштава возачу. Срце је генератор, извор енергије.

Срце све путнике држи скупа. Све их окупља око заједничког циља путовања.

Код душе је стварна сврха путовања. Она свим путницима говори о сврси путовања. Ми не желимо да чујемо шта нам она говори.

Душа нас подсећа да добро искористимо младост. Ми то не желимо да чујемо.

Душа нас опомиње на младост и када остарамо, али ни то не желимо да чујемо.

Кад смо имућни, здрави и снажни, душа нас подсећа да требамо да будемо захвални, али ми то не желимо да чујемо.

Кад смо слаби и болесни, душа нас подсећа на здравље које смо имали, али ни то не желимо да чујемо.

Душа нас подсећа на смрт. Док смо живи, душа куца на наша врата и подсећа нас да је смрт неизбежна. Сутра, прекосутра, или неки дан ускоро може бити твој. Душа нам то говори, али не желимо да је слушамо.

Душа је свест, која подсећа и води путнике. Душа нас стално изазива. Говори нам о нашем пореклу, о томе где се све завршава, покушавајући да нас научи разлици између стварног и нестварног. Душа је натприродна свест, која је повезана са невидљивим елементима, елементима рођења, снова, визије и невидљивим елементом смрти. Душа је нешто што улази у

тело и постаје особом у тачки када се дете зачне, док је још само комад меса, кад је само оплођена ћелија, заквачак. У другом моменту, постаје фетус. У следећој фази, постаје ембрион. Тада душа улази у то тело и тело постаје особа.

Док је дете у мајчиној утроби, око 14. недеље оно је већ комплетна особа. Срце му куца. Има своје отиске прстију. Мозак му функционише. Мала плућа већ узимају ваздух. Сви екстремитети су формирани. Узгред, само да знате једну бројку: на западној хемисфери – САД, Канади, Европи и Аустралији, свакога дана буде убијено 2.300 ових малих људи. Они то зову “абортус”. Замислите! У едукованом и напредном свету, изграђеном на успеху, свакога дана убију 2.350 ових малих људи. Ту бројку поделите на сате. Преко 105 бебица буде масакрирано, свакога сата! Док завршимо ово наше предавање, на западној хемисфери, где су људи модерни, богати, стабилни и образовани, биће убијено 250-350 људских бића. Али, они то зову "абортус". Зову га још лепше: "планирање породице". Не знам како то "планирате" породицу тако што их убијате? То је већ нека друга тема, о којој заиста треба говорити. Не знам како жене живе са тим када знају да су убиле своју децу. Просечна млада жена на Западу, која нема Упуту, у току 20 година убије најмање троје деце. Стварно не знам како може да живи са тим, иза своје шминке

и маске. „Хелена Рубенстеин“ и „Макс Фактор“ имају решење: те убијене бебице узимају, прерађују их и стављају у шминке. Тако, данас убијете бебу а затим је носите на своме лицу. То је економија...

Душа улази у тело и претвара га у особу. Душа напушта тело, након чега се тело прогласи мртвим. Тада особа губи све пријатеље. Губи целу породицу. Губи цело богатство. Губи све везе са светом за који је радила целог свог живота. И знате шта: ма колико је то тело било вољено, у року од неколико сати ће "вољени" избацити то тело из своје куће. Кад га душа напусти, тело почиње да заудара. Душа је моја и ваша бележница, наш вечити доказ.

Браћо и сестре, посведочите са мном да се право задовољство може постићи једино када се души да храна и када је душа стабилизована. Знате како се осећате ујутру, приликом важних догађаја, кад имате испит, кад имате пословни састанак, кад имате битан интервју, кад морате да представите свој важни пројекат. Ако сте добро припремљени, бићете опуштени. Зрачимо самопоуздањем, тако да га сви око нас могу осетити.

Са друге стране, ако нисмо спремни, или ако смо уморни, фрустрирани и збуњени, нећемо имати самопоуздање, а из нас ће зрачити фрустрација и нерасположење. Људска

бића ће бити успешна једино ако траже употпуњење и задовољство своје душе. То ће им се, заузврат, исплатити здравим и добро балансираним погледом на живот.

Сврха живота има много доказа и показатеља. Сврха живота има историјске доказе и илустрације. Тако важан аспект наших живота није остао без упутства за употребу. За живот мора да постоји упутство! Све што поседујемо, све играчке, сва модерна средства која користимо – све то има упутство за употребу. Ако купите нови часовник, са њим долази упутство. Кад купите аутомобил, са њим долази упутство. Нови компјутер долази са упутством. Чак и за брак постоје упутства. Не само да све ствари које користимо у животу долазе са упутством, него га ми, чак, и очекујемо. Не само да очекујемо упутство, већ очекујемо и гаранцију.

Дакле, за све што нам нешто значи у животу, тражимо упутство за употребу. Очекујемо гаранцију. Тражимо техничара, који ће то да нам објасни, да нам поправи кварове и да нас научи како да рукујемо справом.

У животу увек трагамо за људским примерима. Трагамо за јасним доказима који нам казују да ли исправно поступамо. Живот и све што постоји мора да има свој извор.

Мора да има порекло. Све то мора да има свог дизајнера и ум који са свиме тиме координира, одржава, одређује и контролише. Нешто тако једноставно, попут воде, мора да има свој извор. Део нашег физичког почетка је вода. Семена течност је вода. Људски организам има највише воде. Наша атмосфера, стратосфера и цело окружење, углавном садржи воду. Вода је извор, порекло. Кур'ан, наша света Књига, то потврђује пре скоро 15 векова: „**Све живо од воде стварамо**“.
(Кур'ан, поглавље Ел-Енбија, одломак 30)

Иако Кур'ан није научна књига, ово је научна чињеница. Открили смо да се у капи воде крију сви елементи живота. Нешто тако једноставно – или ћете прихватити или не. Највреднији елемент живота, који садржи све остале елементе. Ако је не користите – умирате. Ако је користите – спашени сте. Вода. И она има свој извор. И она је дизајнирана. Микроскопски приказ воде открива генијалну структуру. Ум Који је створио воду координира живот који излази из ње, одржава живот у њој, контролише баланс живота. Морамо да се сложимо да тај феномен није могао да настане сам од себе. Он мора имати порекло. Извор свега што називамо постојањем. Тај ултимативни Ум је извор свега створеног. Тај Ум је управитељ и владар. Он је судија. Назовите Га Бог, Свевишњи, Свемилосни, Творац, Извор, Моћ или слично томе. Он је Творац, а ми смо корисници Његовог стварања.

Ако се таквима сматрамо, морамо бити захвални за своје животе, за дар свих чула, које не бисмо могли сами да стекнемо.

Да видимо, да ли смо толико интелигентни да можемо сами себе да створимо? Има ли таквих, који би нешто тако рекли? Нека се јаве они који кажу: “Ја сам себе створио. Ја сам свој творац и владар.” Ни атеисти, ни агностици, ни комунисти, ни социјалисти, ни баптисти, ни католици, ни протестанти, ни муслимани, ни будисти, ни хиндуси, ни мушки, ни женски, ни стари, ни млади, ни богати, ни сиромашни... нико не би нешто тако рекао. Јер, то би била најапсурднија изјава. Нико од нас не би дао ниједно своје чуло у замену за иметак. Нико не би продао чуло мириса за сто хиљада фунти. Нико не би дао чуло укуса ни за милион фунти. Нико не би дао чуло вида ни мајки ни ћерки. Нико се не би одрекао чула додира. Нико не би продао своје срце. Нико не би дао оба своја бубрега.

Замислите да вам је понуђен један посве занимљив и јединствен посао... На врата вам покуца промотер, представи вам нове фирме отворене у Америци. Компанија се зове: Живи како хоћеш. У уводним речима, промотер каже: “Живи како хоћеш, живи колико дуго желиш и имај све што желиш.

Погледај берзу, наше акције вреде милијарде! Радите за мене, бићете добро плаћени.”

Да видимо који су услови. Ова мултимилијардерска компанија има неке основне захтеве, који одговарају свима који ово читате и слушате. Баш сада! Чим пристанете, одмах ће вам бити исплаћени чекови. Добра нека фирма, зар не? Попричајмо о њој мало.

Који су услови и очекивања од радника? За почетак, плата износи хиљаду фунти недељно. Имате и бонусе ако сте добар радник. Занимљиво, посао можете да радите код куће, не морате да идете у фирми. Зар то није дивно? Не плаћате порез на приходе. Све трошкове ми сносимо. Немате директног надзора. То је систем поверења. Постоје само три-четири услова. Ко од вас сматра да је ово нека добра компанија? Ја сматрам. А ви? Мислите да се ту крије неки трик? Нема трикова.

Рећи ћу вам који су услови. Услови су следећи: да budete чисти, пристојни и искрени. Прво ће да вас питају: “Јеси ли чист? Хоћеш ли бити чист? Хоћеш ли бити пристојан? Хоћеш ли бити искрен?”

Шта бисте рекли? Да! То би већина вас рекла. “Боравићу у кући, наравно да ћу бити чист. Наравно да ћу бити пристојан. Наравно да ћу бити искрен! Немам директног надзора. Не морам нигде да одлазим. Не морам да носим

униформу. Не морам да идем возилом кроз саобраћај – а примам плату без икаквих процедура. Наравно да пристајем на те услове! Ако не знам како, научићу.

Шта је други услов? Други услов је да морате да читате са разумијевањем упутство компаније за употребу. Упутство је врло једноставно. Морате да покажете вољу да ћете да следите кодекс понашања, чиме бисте јој доказали своју оданост. Ова компанија не производи ништа. Зато, не морате да бринете о роковима, производима, паковању нити о слању поштом. Компанија жели само чисте, пристојне и искрене људе, који је добро разумеју, који читају њено упутство и који друге људе упознају са њом, људе који би могли, такође, да раде у њој. Компанија, за узврат, за све бенифиције које вам даје... Чекајте, нисам вам споменуо одморе! Сваких 90 дана, добијате један месец плаћеног одмора. Здравство, образовање, станарина, све то је плаћено. А сваку бебу (која мора да буде ваша, законита) додају у буџет, па добијате још више новца. Сваки упошљеник ће радо да се жени и да има децу.

Наставимо да причамо о овој предивној компанији.

Шта ова компанија жели, да бисте јој доказали своју оданост? Компанија жели да се зауставите. Шта радите у току дана? Опуштате се, једете добру храну, трошите хиљаду фунти седмично, гледате ТВ, седите наслоњени, испијате лимунаду, поздрављате комшије... Сви заглављени у

саобраћају – а ви седите кући и сакупљате новац. Људи се питају: “Шта се догађа?” – А ви одговарате да радите у тој и тој компанији.

Уз сво то благостање и бонусе, шта компанија жели од вас? Компанија жели од вас и мене да се зауставимо неколико пута дневно и да размислимо о њеном власнику. Никада га нисте видели. Све што знате јесте то да је власник један, да стоји иза свега тога, да само он потписује чекове, који све организује, који вам даје све бонусе. Само треба да неколико пута дневно застанете и да размислите о њему. Затим, даће вам се број за бесплатан позив, којег морате да окренете, назваћете челнике компаније и рећи им: "Овде Халид. Ја сам упошљеник. Врло сам вам захвалан. Зовем само да вам кажем да ја размишљам о власнику компаније. Много волим ову компанију. Сва моја деца је воле. Планирамо још деце да додамо у буџет. Волим све што је у вези са овом компанијом..."

Након што назовем, то се бележи као моја оданост и преданост. Зар је то превише захтева!? Реците искрено, да постоји таква компанија, да ли вам ови услови изгледају строги? Компанија, узгред, не жели да само ви будете добри, већ да будете добре комшије. Жели да живите у миру са другим људима. Жели да будете добар узор. Жели да заснујете добре породичне односе. Жели да својим комшијама докажете

колико сте часни људи. Жели да сарађујете са осталим упошљеницима компаније. Жели да људи могу вама да се обрате за помоћ у јелу и пићу, јер они немају такав посао као ви. Компанија жели да будете дарезљиви. Жели да сви искрено радимо на томе да се успостави мирни суживот са свим људима.

И коначно, компанија жели да се припремите. Да увек будете спремни за ненајављени испит. То значи да представник компаније може у било које време да дође и да вам провери кућу, да провери вас и ваше рачуне. Може било када да дође и да испита вашу оданост. Стога, компанија жели да у свако време све код вас буде у реду.

Компанија улаже у вас, да будете часни радници. Жели да будемо спремни за период испита, свођења рачуна наших активности и понашања, да би одредила вредност нашег уговора.

Ако је власник задовољан, добићете повишицу. Најлепши део овог уговора: ако умрете, власник ће да осигура наследство целој вашој породици. Зар то није дивна компанија? Зар то није добар уговор? Брине о вама на овом и на Оном свету.

Реците искрено, ко би од вас радио за ову компанију? Већина вас. Нема никаквих трикова.

Нема закривљених путања. Нема додатних услова.

Све ово о чему сам вам говорио је метафора. Међутим, говорио сам вам о стварности.

Дато вам је више него што сам споменуо! Заправо, нико од вас није платио ни једну рату за куће које имате. Ваше тело је кућа која вам је дата. Ваша чула су њен намештај.

Кажите ми сад: јесте ли платили кирију? Нико није. Све благодати које имате: живот, чула, очни вид, слобода дисања, ваша деца, здравље, иметак, положај – све сте то добили од Власника, а ништа нисте платили. Све то имате, а нисте ни тражили. Наравно, биће испитивања. Биће контрола на Судњем дану.

Да ли су захтеви поменуте компаније неразумни? Мислим да нису. Да ли су то разумни захтеви, који воде укупном друштвеном успеху? У бити, ово је формула успеха у животу на овом свету. Бити захвалан човек Власнику. Бити частан, предан и искрен. Зауставити се ради размишљања, признавања и обожавања. Живети у хармонији са другима, одговорно и часно, бити свестан по питању својих припрема за смрт. То је смисао живота. То је формула успеха.

Питаћете: зашто је неопходно признати и обожавати Творца, познавати Га и покоравати Му се? Колико нам је психолошки битно да познајемо своје родитеље? Психолози

нам кажу да је свима суштински важно да знају ко су им родитељи. Чак и ако сте подигнути као сироче, дато вам је све у животу, током целог живота ћете да тражите своје родитеље, све док их не нађете. Колико је битно човеку да разуме своју прошлост и да планира своју будућност? Колико је битно деци да родитељима искажу поштовање и да им признају заслуге? Како ће родитељи да се осећају кад им деца одрасту и када их плуну у лице, кад им откажу послушност, поштовање и све савете? Да ли ће их и даље волети? Колико је важно да грађани једне државе воле и поштују своју земљу?

Мислим да се слажемо у вези свега наведеног. Сигурно, сви људи ће да се сложе да смо сви зависни од нечега и да нико није у стању сам себе да створи. Нико није у стању сам себи да удовољи ни основне потребе. Људи се ослањају на друге људе, како би испунили основне потребе. Заправо, позната је чињеница да су људи толико зависни једни од других, да ако неком човеку дате све, али га ставите у собу, дате му огромну кућу, на хиљаду хектара земље, са свиме што један човек може да има, али му не допустите да комуницира са другим људским бићем – знате ли шта ће се десити? Та особа ће пасти у депресију и неизбежно, изгубиће ум и умреће. То је зато што су људима потребни други људи, само ради друштвене интеракције. Стога, сасвим је разумно придати овакав значај обавезе признања, захвале и обожавања

Творца универзума. Колико је психолошки битно да ви и ја искажемо захвалност Творцу? Колико је за наш укупни успех у животу битно да у своју свест убацимо димензију захвалности и да помогнемо себи у прихватању Створитеља? Желим да сада послушате одломке из Кур'ана са мојим коментаром и да размислите о најлепшем опису Узвишеног БОГА:

„БОГ је, нема божанства осим Њега, Живи и Вечни“. – Он даје живот и опстаје сам по Себи. Он је Вечни и Једини Апсолутни.

„Не обузима га ни дремеж ни сан“. – Творцу не треба одмор, нити му је потребан сан, јер га одржавање свега не умара.

„Његово је све што је на небесима и на Земљи“. – Све на небесима и на Земљи, видљиво и невидљиво, скривено, откривено, високо, ниско, најситније, на небесима и на Земљи, све што је унутра и извана – све припада Створитељу.

„Ко се код Њега може заузимати без Његове дозволе“? – Које је то створење, човек, цин, анђео, животиња, да се пред Њим може заузимати за нешто? Ко може ишта добити без Његове дозволе!?

„Он зна све што је било пре и што је после њих“. – Он зна шта их следи у њиховим животима и зна целу њихову

историју. Он зна све, јер сви животи су обухваћени Његовим знањем.

„Од Његовог знања могу да добију само оно колико Он хоће“. – Људи никада са свом својом интелигенцијом неће моћи да усвоје никакво знање, осим онога што им Он дозволи.

„Његов престо обухвата небеса и Земљу“. – Његов престо, како доликује Његовој величини, уздиже се изнад небеса и Земље. Изнад галаксија, свемира, ван граница времена и простора.

„Не умара Га њихово одржавање“ – Он је Узвишени и Свевишњи. – Никакав труд Му за то не треба. Нестанак света не би нимало умањило Његову власт. Одржавање небеса и Земље Му не представља никакав терет. Јер, Он их одржава Својом вољом. Он је Узвишени. Он је Величанствени. Он је Моћни. Он је Власник свега. Он је Управитељ. Он је Владар. Он је Створитељ.

Познајете ли било кога да бисте могли да га овако опишете? Неку нацију? Неко племе? Неког краља? Неког председника? Компанију? Појединца? Оца? Ујака? Неког хероја? Знате ли икога са таквим својствима? Не знате. Наравно да не знате!

У другом, знатно краћем опису стоји:

„Он, БОГ, Један је“.

„Од Њега све зависи“ – а Он не зависи ни од чега.

„Он није родио“. – Не рађа као што жене рађају, нити као што мушкарци праве децу.

„Он није рођен“. – Он није изашао из материце, није био беба. Он није родио, нити је рођен, јер Он је Владар небеса и Земље. Он је високо изнад тога да има кћери и синове, и сличне ствари.

„И не постоји ништа што има било какве сличности са Њим“.

Поштовани присутни, све што је наведено има сврху да вас подстакне на размишљање. Све ово је ради ваше инспирације и прихватања свега што води успешном животу и часној смрти – смрти која је неизбежна, али која мора да буде часна.

ПИТАЊА И ОДГОВОРИ

Питање: Један мој пријатељ муслиман ми је рекао да БОГ може све. Ако хоће, Он може да има и сина, јер то Њему није проблем. Ако је тако, зашто негирате Исусово божанско својство Божијег сина?

Одговор: Нисам сигуран да је тај ваш пријатељ уопште муслиман, а и ако јесте, сумњам да уопште познаје Кур'ан. Ни ти не можеш да судиш о томе какав је он муслиман, пошто не познајеш Кур'ан. Тај твој пријатељ те, под изговором да познаје Кур'ан, може одвести у било какву странпутицу. Запамти, ниједан муслиман, који ишта зна о Кур'ану, не би рекао: “Ако Узвишени хоће сина, може да га има.” – Јер Кур'ан јасно каже да је најгора ствар макар и помислити да Узвишени може да уземе Себи земаљску форму. Јер, то није у складу са Његовом природом.

Опет ћу вам проучити кур'анске речи, да бисте знали: Реци: **“Он, БОГ, Један је.”** Ово вам цитирам најпре као муслиман, а затим као пријатељ:

Реци: **“Он, БОГ, Један је“.** **Од Њега све зависи** (а Он не зависи ни од чега). **Он није родио, нити је рођен. Не постоји ништа што се може са Њим упоредити.**” (Кур'ан, поглавље Ел-Ихлас, одломак 1-4)

Ове речи негирају неколико ствари:

Ако је Он Један, то не значи да је под редним бројем 1. То значи да је Он Једини изнад створења и Једини Бог. Није подељен. Нема породицу, нема надзорника, нема саветника, нема адвоката, нема књиговођу, нема компанију, нема малих богова који седе поред Њега, нема мајку, нема оца, нема кћерку, нема сина, нема рођаке. Он је Један Једини Бог. То

нам Бог лично поручује. То нам је пренео и Иса / Исус, мир над њим. Највећа заповест је прва:

Чуј, о Израеле, твој Бог Један је Бог! И немај друге богове поред Њега. И не обожавај ништа друго, не прави себи слике ни кипове ни на копну ни на мору.

Кур'ан то истиче као Божије особине. Оставимо твог пријатеља по страни и његово наводно познавање Кур'ана, твоју блискост са њим и твоје очигледно непознавање Кур'ана. Узвишени никад није рекао да има сина, породицу, нити кћер. Нити је Исус Христ икада рекао: "Ја сам Бог. Мене обожавајте!" Или: "Ја сам Божији син." – У смислу да Му је он једини рођени син. Да, по Библији је и посланик Аврам Божији син. Исаија је Божији син. Давид је Божији син. Сви побожни људи су названи Божијим синовима.

Али, то је само фигуративно. То не значи да је Бог отац који оплођује жену да тако добије сина. То је паганско веровање. То је многобоштво. То је веровање Римљана, које је Црква усвојила, али ниједан веровесник то никада није изговорио. Мир нека је на Исуса Христа. Он је чист од таквог богохуљења.

Дакле, мој одговор теби и твој пријатељу који наводно познаје Кур'ан, гласи: то не може да буде!

Питање: Какав је однос Ислама и Мухаммеда према хришћанству?

Одговор: Посланик, мир над њим, је рекао: "Ја сам у односу на друге Веровеснике попут камена у углу завршене зграде." Шта значи тај камен? Тај камен означава комплетност, перфекцију те зграде, која је спремна за становање. Мухаммед, мир над њим, је последња карика којом се завршава ланац веровесништва.

Веровесништво је почело са првим човеком, Адамом, па су касније долазили посланици, позивали су људе Богу и добрим делима. Сви су долазили својим народима и обраћали им се истим речима: **"О народе мој, само Једног Бога обожавајте и добра дела чините."** То су говорили Аврам, Ноје, Мојсије, Давид, Соломон, Иван, Исус, а то је говорио и Мухаммед, мир над њим.

Исус је најавио Мухаммеда, а Мухаммед, мир над њим, је потврдио Исуса. Часни Кур'ан потврђује све ове посланике и њихове објаве. У Кур'ану постоји поглавље по имену Мерјем тј. Марија посвећено Исусовој мајци, мир над њима. У њему се потврђује Исусово чудесно рођење, његова чудеса која је Божијом вољом чинио. Потврђује се да је био Месија и Реч од Бога. Али, Исус никада није рекао: "Ја сам Бог. Обожавајте ме."

Ми муслимани више волимо Исуса него хришћани, који га обожавају.

Питање: Желим што више да научим о Исламу, како не бих правиво грешке након што прихватим Ислам. Да ли да прихватим Ислам сада или касније, кад научим више?

Одговор: Сада! Браћо и сестре, све што је добро за ваш живот, од критичне важности, не одлажите га. Немате луксуз да мислите да ће нешто бити сутра. Бебе умиру. Омладина умире. Лепи људи умиру. Ружни људи умиру. Немојте да одуговлачите са променом свога срца.

Ако си мислио да идеш ка северу и ако након 100 миља схватиш да си ишао на југ, да ли ћеш да продужиш још коју миљу? Нећеш, јер знаш да ако се истог момента окренеш ка северу, већ си 200 миља у губитку: 100 миља због лутања и 100 миља у повратку.

Ако си освојио пуно новца као награду, да ли ћеш да га тражиш одмах или касније? Ако си паметан, тражићеш одмах. Дакле, потпуно озбиљно и искрено, мој одговор теби гласи: ако желиш променити срце, променити ум и променити оријентацију, вратити се свом природном положају служења Створитељу, учини то одмах!

Када кажем одмах, то не значи да мораш да изађеш овде пред свима. Али, уради то пре него што се заврши ово наше данашње дружење.

Питање: Ја сам хришћанка. Желела бих да постанем муслиманка, али и даље нисам сигурна, имам неке сумње. Шта ми саветујете?

Одговор: Ако си жена која воли Исуса Христа, а већ имаш тежњу ка Исламу, разумем твоје сумње... Јер, кад кренем да пливам у предивном базену, ипак ногом проверавам воду.

Саветујем вам да, пре него што се попнете на високу даску за скакање у базен, увек проверите да ли има воде у базену! Желим да кажем овој хришћанки: пре него што изађеш одавде, сешћемо са тобом и одговараћемо на сва твоја питања, како бисмо ти олакшали прихватање вредности којима већ тежиш.

Питање: Зашто БОГ за Себе каже “Ми”, уместо “Ја”? Ако је БОГ Један, зашто он Себе ословљава у Кур'ану са "Ми"?

Одговор: У арапском језику постоји нешто што се зове "Исмул-азм", тј. неко врло моћно име. Ништа слично томе

нема у нашем језику. Када БОГ у Кур'ану каже: Нахну / Ми, то не значи “Ми” као мноштво, већ признавање Божије моћи и Величине, уз напомену да не постоји ништа слично Њему. Ово “Ми” није множина. То је попут краља који говори о својој моћи и величини и каже: "Ми смо то наредили..." Краљ овим мисли да је он лично то наредио, али користи "Ми" појачавајући тиме ефекат моћи своме говору. Тако, Створитељ нам на арапском језику користи заменицу величине, како би нагласио Своју моћ.

Питање: Мојсије, Исус и Мухаммед су Божији посланици. Зашто, онда, јевреји не следе Мојсија, а хришћани не следе Исуса?

Одговор: Чињеница да су сви они Божији посланици нема никакве везе са неспособношћу њихових следбеника да их исправно следе. Чињеница да ви и ја не представљамо добре грађане не умањује вредност ове државе. Порука, Свети списи, систем живота који су представљали Мојсије, Исус и Мухаммед, мир над њим, је од Узвишеног Створитеља. Муслимани, јевреји и хришћани који их не следе како треба и неспособни су међусобно да се поштују – није мана Објаве овим посланицима. Неспоразуми се јављају између наводних следбеника ових Објава.

Питање: Кад се родимо, да ли нам је све унапред одређено судбином?

Одговор: Не разумем сврху питања, али мислим да желиш да знаш да ли нам је судбином одређено којој вери ћемо да припадамо.

Има нешто што се на арапском каже фитра. Фитра је "природно уверење". Кад се дете, чим се роди, има одређене природне склоности, већ је предодређено да тражи храну на мајчиним грудима, предодређено је да зависи итд.

Божији Посланик, мир над њим, каже: "Свако дете се рађа у природној вери." Нико се не рађа склон непокорности Богу. Нико није рођен склон непризнавању Бога, непризнавању родитеља и непослушности њима. Сви смо рођени са наклоношћу. Али, наше окружење, родитељи, образовни систем и култура нас чине идолопоклоницима, поклоницима других људи, обожаватељима самих себе, атеистима, комунистима, животињама... Наша природна склоност је да будемо покорни, чињеницом да имамо све што нам треба: слух, вид, осећања и све што нас чини усправним људским бићима, која препознају и обожавају свог Створитеља. Верски прописи су само мапа пута.

Питање: Зар није боље да под психичким притиском, услед силовања или развода, мајка изврши абортус, уместо да одгаја дете без оца?

Одговор: Па, боље је да питате то убијено дете: “Да ли ти је боље да живиш или да будеш убијено?” – Просто зато што је оно нежељени плод! То је питање морала. Признајем, чак и код неких муслимана постоје предрасуде у вези са силованом женом и у вези плода насталог из инцеста. Али, то су изузеци. Само један случај, између 7.000 абортуса, дешава се због силовања или инцеста. Осталих 6.999 абортуса су продукт слободног избора, јер људи не могу да живе са избором којег су сами направили. Пошто не желе никакав доказ избора који су направили, убијају га! Пошто не могу да виде тај мали фетус који је исечен на 20 делова, пошто не могу да виде да то дете бацају у врелу киселину – пошто то не могу да виде, пошто све то могу лако да забораве, само га убију и настављају даље. То је нељудски.

Софистицирано убиство је и даље убиство. Убијање малих људи је исто као убијање великих људи. Убиство је убиство. А што је најгоре: убијају се невина створења. То је наш став. Ми муслимани смо наклоњени животу. Код нас нема оправдања за ово.

Питање: Ако постоји Бог бескрајно милостив и добар, треба ли нам неко ко ће да плати цену наших греха?

Одговор: Часни Кур'ан каже да БОГ никоме није дао да носи туђ терет, да испашта туђи грех. Апсурдно је и богохулно да говоримо за Исуса нешто за шта немамо право. Како је могуће да се свако дете рађа у греху!? Размислите о томе.

Ако је Исус умро за грехе света, зашто се и даље рађају деца са грехом? Како то да је Исус патио и умро на крсту за цео свет (што, наравно, није) – али опет се свако дете рађа у греху? Ако је то тако, онда Христ није умро за грехе свих људи. То не представља Божију правду. То је лаж. То је још један од паганских принципа, који нема ништа са Исусом, нити са невиним дететом.

Свако дете се рађа невино. Бог ствара децу потпуно чисту. Не носе ничије грехе. Не носе одговорност за своја дела све док не буду пунолетни. То је исламски концепт живота и одговорности. Свака душа ће одговарати само за своја дела. Свака душа ће да сноси последице за само своја дела. Отац неће бити питан за сина, нити мајка за кћер, нити било ко за неког другог. Сви ће на Судњем дану да носе само свој терет. То је Божија правда.

Моји одгајатељи нису били муслимани. Рођен сам у хришћанској породици. Али, сматрам да је, уз упуту, одабир, прилику и дар, све ово одредба од Узвишеног БОГА много пре него што сам се родио. Постати муслиман је привилегија.

Још као младић, увек сам имао везу са црквом. Заправо, са много цркава. Као дете, премештан сам по хранитељским породицама. То није грешка моје мајке, већ је систем такав. Кад мајка има потешкоће у одгајању деце, систем их одузима од ње, предаје их хранитељским породицама, и сви тако зарађују. Премештан сам у четири, пет или шест различитих хранитељских породица. До своје петнаесте године, био сам протестант, методист, баптист, пенекосталац, а док сам служио војску пробао сам и католицизам. До своје седамнаесте године, прошао сам испод целе хришћанске дуге.

То је био дар. Јер, бар и у тој конфузији, Бог је и даље био у мом животу. Иако нисам био неки побожњак, Бог је увек био у мом животу. Када ми се указала прилика да сагледам лепоту Ислам, у својој 19. години ми је све било кристално јасно. Као да је било јуче: у тренутку сам одабрао Ислам!

Зато вам говорим: Не устручавајте се! Следите своје срце – оно неће да вас слаже.

Питање: Прихватила сам Ислам након вашег претходног предавања. Радосна сам што сам пре три дана

ставила хиџаб. Осећам да је то права ствар, али са друге стране, чини ми се да бих се најпре требала посветити основама.

Одговор: Не, сестро. Најпре се заштити. Упознај изазов хиџаба. Одржавај достојанствено држање муслиманке. Немој да гајиш никакве сумње. Све што вреди – добро је заштићено. Наш новац, наши ЦД-и, наше злато и сребро, наши драгуљи – све се то чува у сефовима. Наше муслиманке: мајке, кћерке, супруге и сестре, су нам вредније од злата, сребра, ЦД-а и накита.

Чувај себе чедношћом хиџаба и не допусти прилаз никаквим сумњама са стране. Кур'ан и Ислам проучавај док истовремено чуваш своју част. Нека ти БОГ подари сваку срећу.

Питање: Да ли заиста постоји толика разлика између Истока и Запада, или су у питању традиција и модернизам?

Одговор: То су термини укореењени у говору, али покушаћу да их објасним обичним људима. Кад говорим о западној хемисфери мислим на западну цивилизацију и њен утицај, ма где се осећао. Ми муслимани нисмо анти-модерни. Ми желимо да будемо модерни, савремени, желимо сва средства која олакшавају живот, све његове благодати: образовање, социјалне услуге, транспорт, технологију...

Желимо све што је савремено. И сам Кур'ан нас учи да будемо савремени, да будемо свесни, образовани, да будемо у току. Дакле, ми муслимани, са својом повезаношћу са Кур'аном и праксом Веровесника, немамо проблем да прихватим савремене тековине човечанства.

Али, не морамо бити Западњаци да бисмо били савремени. Јер, бити Западњак углавном значи бити бунтован према Богу и породици. То значи бити неправедан према деци. То значи имати све за себе, па тек онда за све остале. То значи бити охол, надмено се шетати по свету, као да је све наше, као да свиме управљамо, као да би тако морало бити и да смо ми владари света.

Не, не морамо да будемо Западњаци да бисмо били савремени. Да, ми се трудимо и да очувамо своју традицију. Ради се о исправном постављању ствари. Ја сам Американац. Али сам, пре тога, муслиман. Ја сам Американац, који поштује своју државу, захвалан сам Богу, а затим сам захвалан држави за привилегију што сам Американац.

Али, ја сам муслиман пре свега. Користим предност савременог система образовања. Можда сам једини из породице који имам факултетско образовање. Та привилегија ми је дата, и ценим је. Дакле, ми не одбацујемо модернизам, али не морамо да једемо цело пиле, заједно са костима. Морамо да се дистанцирамо од термина "западњачки" и

"источњачки". Ислам није ни једно ни друго. Ислам је покорност Богу и узимање најбољег од света, користећи све то у најбоље сврхе.

Питање: Можете ли да одговорите на заблуду да је Ислам идеологија која угњетава жену?

Одговор: Прво, позивам сваку немуслиманку присутну овде да устане и да разговарају са муслиманкама. Не требамо питати Боба Волтерса о томе како се осећа муслиманка. Немојмо питати о томе Томе Брокола, нити СНН, АБЦ, ФОКС, Лондон Тимес, Аустралија Тимес, нити било којег немуслимана о томе како се осећа муслиманка, како живи, који су јој принципи, какви су јој изазови. Ако желите да будете фер, питајте муслиманку! Питајте моју жену. Питајте моју мајку. Питајте муслиманку која познаје своју веру, која је успоставила везу са Створитељем, која је стабилна личност, која разуме своје одговорности. Након тога, надам се да ћете бити фер и да нећете да питате никога другог.

Али, проблем је у томе што нико о овоме не жели да пита муслиманке. Узимамо слике Афганистанки, Палестинки, Пакистанки и из других делова света, и слушамо приче о сунећењу жена. Испада да 30-40 хиљада муслиманки буде осунећено широм света. И сличне лудости у стилу Стивена Спилберга.

Да вам саопштим шта каже статистика. Узмите било који део ове просторије. Скоро свака муслиманка овде јесте, или ће ускоро да заврши факултет, или је темељито образована и социјално независна. Унутар породице, оне највећим делом контролишу финансије. Шта вам то говори? Тамо где налазите угњетаване жене, искоришћене, жртве насиља – то се дешава код муслимана који не представљају Ислам. А у свакој скупини постоје црне овце. Не можете ми рећи да оних 148 хиљада проститутки на улицама Велике Британије, или 76 хиљада њих у Холандији имају лиценцу да раде то што раде. Не можете да ми кажете да хиљаде таквих голих девојака у Аустралији представљају ослобођене жене! Не можете да ми кажете да 2.350 абортуса, чедоморстава, представљају напредак и ослобођење. Не можете да ми кажете да гола жена која рекламира све и свашта не представља експлоатацију. Поставимо ствари на своје место. О свему причајмо како треба. И будимо фер, објективни.

Само још један податак: проституција, венеричне болести, абортус, педофилија и застрашујући број киднаповане и силоване деце који постоји на Западу – скоро да уопште не постоји у муслиманском свету!

Мислим да подаци говоре за себе.

Питање: Молим Вас, докажете, као бивши хришћанин, да Исус није инкарнација Бога.

Одговор: Мислим да не морам то да говорим као бивши хришћанин. У предавању сам споменуо Божија својства. У Исусовој мисији не постоји никаква назнака да је он био Бог, човек-Бог или инкарнација Бога. Идеја такве инкарнације је грчког, римског и паганског порекла. То нема никакве везе са Исусом Христом.

Питање: Зашто сте рекли да Црква тврди да је Бог осеменио жену? То није веровање Цркве. Хришћани верују да је Девица Марија затруднела Божијом Речју. Не говорим о томе да ли је Исус Богу, већ: зашто кажете да хришћани верују да је Бог оплодио Марију, кад ми верујемо у нешто друго? Тражим да хришћане и њихово веровање описујете како треба. Ако нисте знали о томе, не смета ми. Али, хришћани не верују да је Бог оплодио Марију. Они верују да је Бог надахнуо Марију, која је родила дете. Мислим да и ви исто тако верујете?

Одговор: Не питајте ме шта ми верујемо, само поставите питање а ја ћу да вам одговорим. Право да вам кажем, оно што Црква каже и верује дошло је 354 године након Исуса Христа. Чисто сумњам да оно што су 354 године

након њега закључили разни конзилијуми има било какав легитимитет, нити је повезано са 19 Исусових изјава о себи.

Пошто сте отворили ову тему, говорићемо о њој. Оно што Црква верује јесте да је Марија Божија мајка. Да ли је тако?

– Да.

– Такође, верују да је Марија Божија кћерка?

– У другом смислу, да. У другом смислу...

– Такође, верују да је Исус Емануел. Шта значи Емануел?

– Безгрешан.

– Безгрешан. Дакле, савршен човек?

– Да.

– Добро. Као Божија мајка, тј. Исусова мајка, и као Божија кћер, јер је Исус бог...

– Да, да, али...

– Ја никад нисам рекао да Црква верује да је Марију оплодио Богу. Ја то нисам рекао.

– Користили сте реч "оплођена".

– Чекајте, то није оно што сам рекао.

– Користили сте реч "оплођена".

– Види, није то моје разумевање, као бивши хришћанин, да је ваше веровање да је Бог оплодио Марију. Ми разумемо то другачије. Марија је оплођена Наредбом. Божија

Реч је смештена у Марију и тако је она постала трудна. Оно са чим имамо проблем је тај пагански концепт да Бог има мајку и да Богу има кћер. Испада да је Бог са обе стране заробљен Маријом. Са једне стране, Марија му је мајка, а са друге стране кћерка. Сви имају проблем ово схватити. То ми мирише на инцест.

– Могу ли да одговорим?

– Види, ако си увеређена тиме што мислиш да сам рекао да је Марија оплођена од стране Бога, повлачим све што сам рекао, и тако немамо проблем. Али, ви сте пред свима овде рекли да се Марија сматра мајком Божијом и Његовом кћерком. Ми то одбацујемо. Можете да изнајмити себи салу, да одржите свој говор, а ја ћу да постављам питања, неки други пут. Јер видим да има још питања...

– Ја сам само желела да разјаснимо наводе о оплођавању Марије... Хвала вам.

– Хвала вама. Захваљујемо се нашем пријатељу. Немамо намеру ни на који начин да повредимо осећања католичке цркве. Молим БОГА да благослови и упуту све људе, нарочито ове немуслимане који су слушали предавање.

Есселаму алејкум ве рахметуллах!

Нека је мир на оне који следе Упуту!

Садржај

ꠘ	Наслов	Страна
1	Прави успех у животу	1
2	Питања и одговори	26

